

פרשת תרומה

קדושת ההורים

וכתב האריז"ל בספר פרי עץ חיים) שער ק"ש שעל המיטה פי"א) שככל שהאב והאם יקדשו את עצמם בשעת יצירת הוולד, כך יהיה הבן שיוולד להם הגון יותר, וקדושתו תהיה גדולה יותר.

ועל פי יסוד זה מפרש האריז"ל את הנאמר בפרשתנו "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כה, ח), וז"ל: פוג השענ הזמו, סדואה סאהו, נבולה נתונ באה. ומאו, ויבא, ה"בקה - נפתוש השולש שי סדאב הנה יכ" הבן, וה' יתברך נותן הנשמה) ראה נדה לא, א). ואם האדם עשה הגוף בקדושה, אז ה' יתברך שוכן בתוכם, וזהו 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם', רצונו לומר, אם יעשו דבר זה בקדושה, אז 'ושכנתי בתוכם'."

זאת אומרת שהרגע שבו נקבעת רמת קדושתו של האדם, והכלים שיהיו לו בעבודת ה', הוא רגע יצירתו, ועל כך נאמר: "טוב אחרית דבר מראשיתו" (קהלת ז, ח), כלומר שהאחרית של הילד היא טובה ומוצלחת כאשר מראשיתו הוא נוצר בקדושה הראויה. ולפי גודל הבושה שיש להורים מהקב"ה בשעת יצירת הוולד, כך נותנים להם בנים שיש להם בושת פנים ויראת שמים.

ולכן כשרואים אדם שיש לו בושת פנים, מידות טובות ועדינות נפש, בידוע שהוא נולד מתוך קדושה וצניעות, והוריו נהגו על פי האמור בשולחן ערוך (או"ח סי' רמ, ובהג"ה שם), וגם למדו היטב את דברי הראשית חכמה בשער הקדושה) פרקים טז- יז), וממילא באותו רגע מכריע שרתה עליהם קדושה עליונה, וקדושה זו נכנסה באותה נשמה שניתנה להם מן השמים, וקבעה בה את משכנה.

ישנם אנשים שהם אינם שומרים תורה ומצוות כלל, אבל יש להם בושת פנים והם מאוד צנועים באותה שעה קדושה, ומשום כך הם זכו שבהמשך הזמן כל ילדיהם שבו בתשובה שלימה, הלכו ללמוד בישיבות ונעשו בני תורה צדיקים. כי התנהגותו של האדם באותה שעה היא הקובעת, ואם זכה האדם להתקדש באותה שעה, בודאי יקבל מן השמים ילדים טובים ומחונכים.

וככל שהילד נוצר בקדושה גדולה ומחשבות טהורות, כך יצרי הרעים מתמעטים, והקדושה נעשית כחלק מטבעו, ולא יצטרך לעבור קשיים רבים בעבודתו הרוחנית, כמו שמסופר בזוהר הק' (פר' וירא קיב, א במדרש הנעלם) שכשירד רב יוסף לבבל, ראה בחורים פנויים מאשה, שהיו נכנסים ויוצאים בין נשים יפות ואינם חוטאים. אמר להם רב יוסף: אינכם מפחדים מפני יצר הרע? והשיבו לו אותם בחורים: אין אנו באים מתערובת רע, אלא מקודש הקדשים נחצבנו, ואיננו מפחדים מיצר הרע.

מאידך מצינו בזוהר הק' (פר' בראשית יא) שרבי זירא פעם הלך במדבר וראה אדם אחד שנושא על כתיפו משא כבד עד מאוד אף על פי שהיה זקן. ואמר לו רבי זירא: חבל שכוחך הגדול אינו מושקע בתורה הקדושה. ועל כך השיב הזקן: מה אעשה שאבי ואמי לא יצרו אותי מתוך כוונה שאעסוק בתורה, אלא מתוך כוונה שאגדל ואשא משאות, וזו היתה כל תשוקתו של אבי בשעה שיצרני.

וחוסר התקדשותם של ההורים גורם שיהיו לילדיהם עיכובים רבים בחיים אף בענינים גשמיים. לפעמים אין לאדם פרנסה מחמת שאביו לא השתדל להתקדש די הצורך. ולפעמים אין לאדם שמחה מחמת שאמו לא

השתדלה כראוי בשמירת הטהרה. וזו גם הסיבה שהרבה ילדים לא מכבדים את ההורים שלהם, כי הם מרגישים שכל סיבלם אינו אלא בגללם.

לכן כל הורה שחפץ לחסוך סבל גשמי ורוחני מילדיו יתרחק מכל מיני דרכים מכוערות, וישתדל ביותר לנהוג בצניעות ולהתקדש כראוי, ובכך יזכה להוריד לעולם ילדים טובים ומוצלחים.

וכן כתב הרמב"ם (הל' דעות ה, ד-ה): "אף על פי שאשתו של אדם מותרת לו תמיד, ראוי לו לתלמיד חכם שינהיג עצמו בקדושה... כל הנוהג מנהג זה לא די לו שקידש נפשו וטיהר עצמו ותיקן דעותיו, אלא שאם היו לו בנים, יהיו נאים וביישנים ראויין לחכמה ולחסידות, וכל הנוהג במנהגות שאר העם ההולכים בחושך יהיו לו בנים כמו אותם העם".

ועל כן בדורות שעברו כל כך התקדשו באותה שעה, וכל כך נזהרו בה, ממש כמו בשעת הנחת תפילין, ולכן על כל ילד שנולד להם, היתה השכינה שורה מרגע לידתו. ועל ילדים כאלה נאמר: "ילדים אשר אין בהם כל מום, וטובי מראה, ומשכילים בכל חכמה, ויודעי דעת, ומביני מדע, ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך" (ד, א לאינד).

